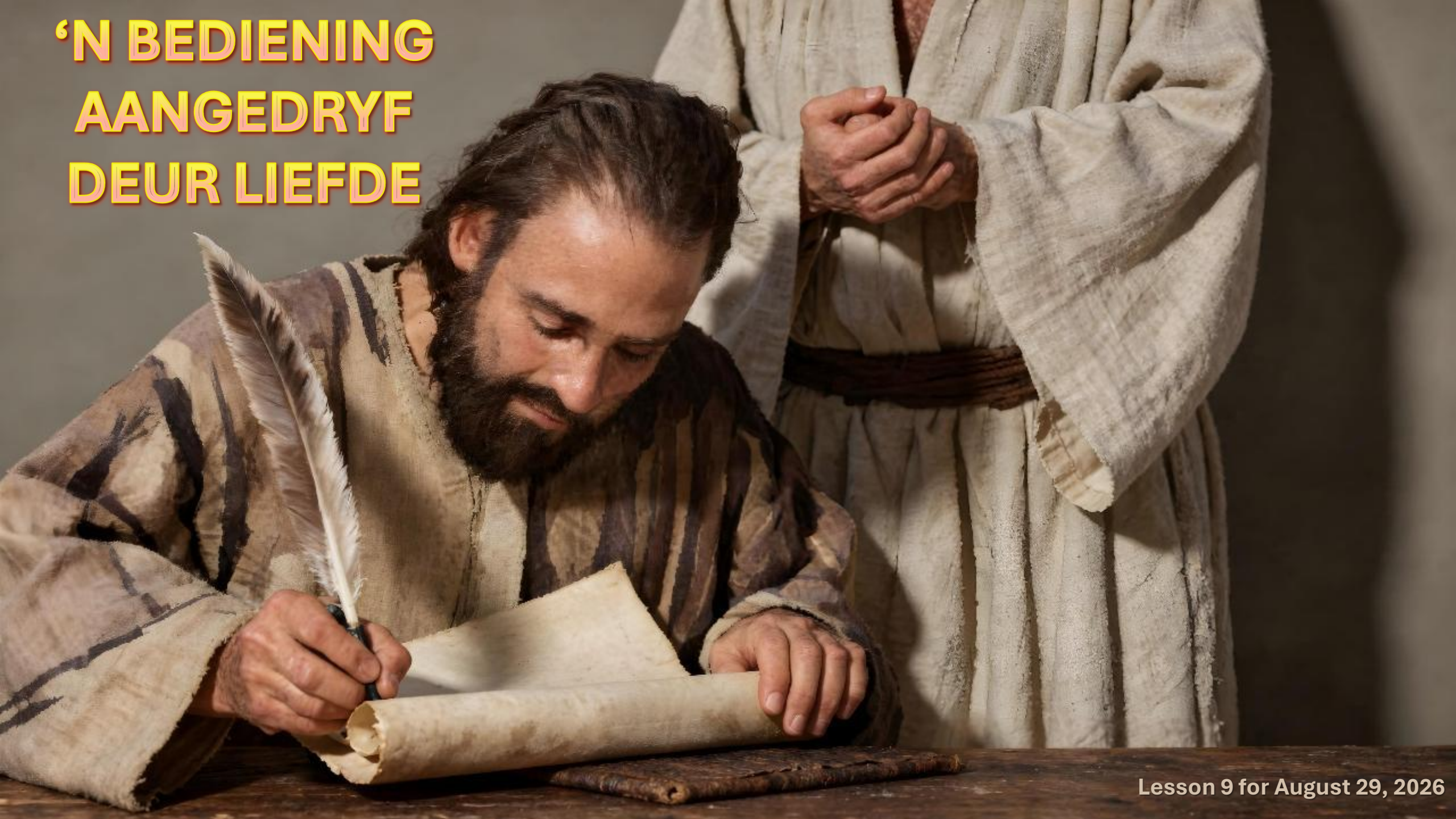
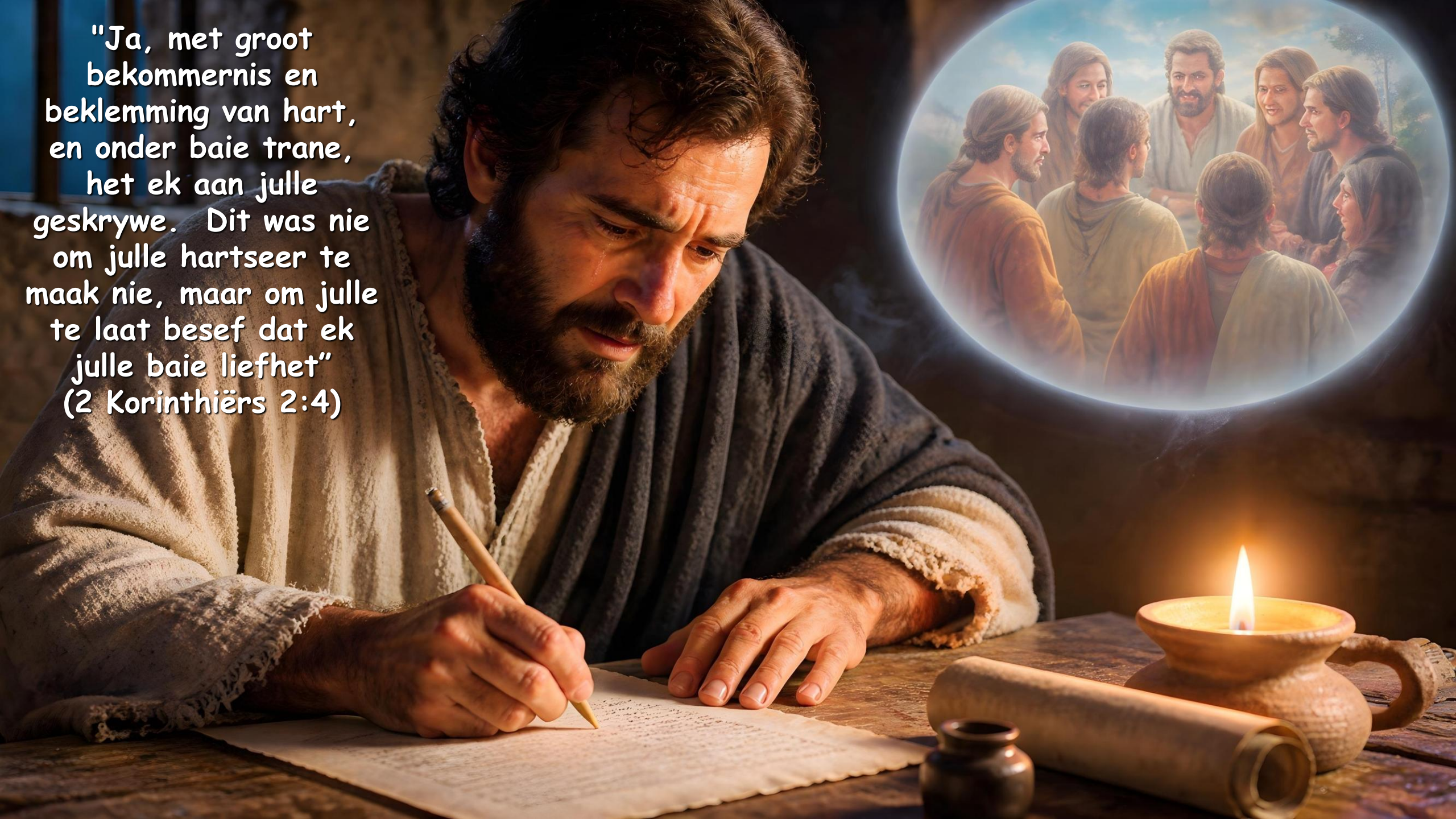

**'N BEDIENING
AANGEDRYF
DEUR LIEFDE**

"Ja, met groot
bekommernis en
beklemming van hart,
en onder baie trane,
het ek aan julle
geskrywe. Dit was nie
om julle hartseer te
maak nie, maar om julle
te laat beseef dat ek
julle baie liefhet"
(2 Korintheërs 2:4)

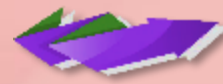

Soos wat ons dieper in die studie van Paulus se tweede brief aan die Korinthiërs in delf, merk ons op dat die apostel baie belangstel in die welstand van die kerk. Alhoewel dit nog nooit maklik was om God se weë in hierdie sonde-ge vulde wêreld te volg nie, kon dit in die eerste eeu ernstige probleme meebring om jouself as Christen te verklaar..

Paulus berei die kerk voor om hierdie probleme, beide intern en ekstern, die hoof te bied en leer hulle om 'n liggaam te vorm wat verenig is in onselfsugtige liefde. Uit hierdie raad kan ons vandag leer om “die geur van die lewe te wees wat tot die lewe lei” (2 Kor. 2:16).

God se troos in lyding

Heiligheid en opregtheid in bediening

Om wys op te tree

Vergifnis en herstel

Die geur van Christus

GOD SE TROOS IN LYDING

"wat ons troos in al ons verdrukking, sodat ons die wat in allerhande verdrukking is, kan troos deur die vertroosting waarmee ons self deur God getroos word." (2 Kor. 1:4).

Tweede Korintheërs is die brief waarin Paulus die breedvoerigste oor troos praat. Die kerk het deur 'n moeilike tyd gegaan, en Paulus se vorige brief het hulle in 'n toestand van droefheid gedompel.

Maar daardie droefheid was "goddelik" en het tot bekering gelei (2 Kor. 7:10). Paulus wil dus nie hê dat daardie droefheid hulle oorweldig nie, maar eerder dat hulle vertroos word.

Hy het self tye deurgemaak waar sy eie lewe in gevaar was en hy mismoedig geword het (2 Kor. 1:8-10). Maar God het hom vertroos, en nou dra hy daardie troos aan die kerk oor. (2 Kor. 1:6).

Die vertroosting van God

Dit bevry ons van vrees

Dit herinner ons aan die tye wat Hy ons gehelp het

Dit help ons om lyding te verduur

Dit lei ons tot geestelike volwassenheid

Dit moedig ons aan om vir ander in te tree

Ons vertroos ander soos wat ons deur God vertroos is

HEILIGHEID EN OPREGTHEID IN BEDIENING

“Want ons roem is dit: die getuienis van ons gewete dat ons in eenvoudigheid en reinheid van God, nie in vleeslike wysheid nie, maar in die genade van God in die wêreld verkeer het, en veral by julle.” (2 Korinthiërs 1:12)

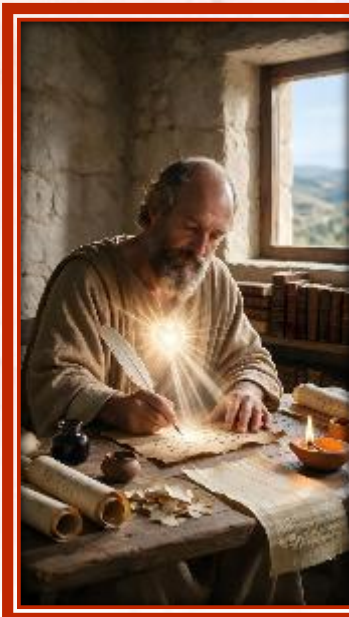
Sommige mense het op Paulus neergesien en hom daarvan beskuldig dat hy swak en besluiteloos was (2 Kor. 10:10). Om hierdie rede, en sodat sy raad ontvang en aanvaar sou word, was dit nodig vir die apostel om homself teen sulke beskuldigings te verdedig.

As ‘n man het hy homself onbeduidend geag (Efes. 3:8). Maar, deur die genade van God, kon hy spog dat hy ‘n skoon gewete gehad het (2 Kor. 1:12).

Om hierdie rede was Paulus se geskifte vry van verborge bedoelings. Hy het gehoop dat hierdie briewe gelees en verstaan sou word in daardie konteks van heiligheid en opregtheid – dit wil sê, geskryf uit liefde vir hulle en slegs op soek na hulle (2 Kor. 1:13-14).

Hy en sy medewerkers kon met vertroue sê dat hulle gedrag heilig en opreg [suiwer] was, beide in die kerk en buite die kerk.

OM WYS OP TE TREE

"Maar ek roep God as getuie aan oor my siel dat ek om julle te spaar nog nie na Korinthe gekom het nie." (2 Korinthe 1:23)

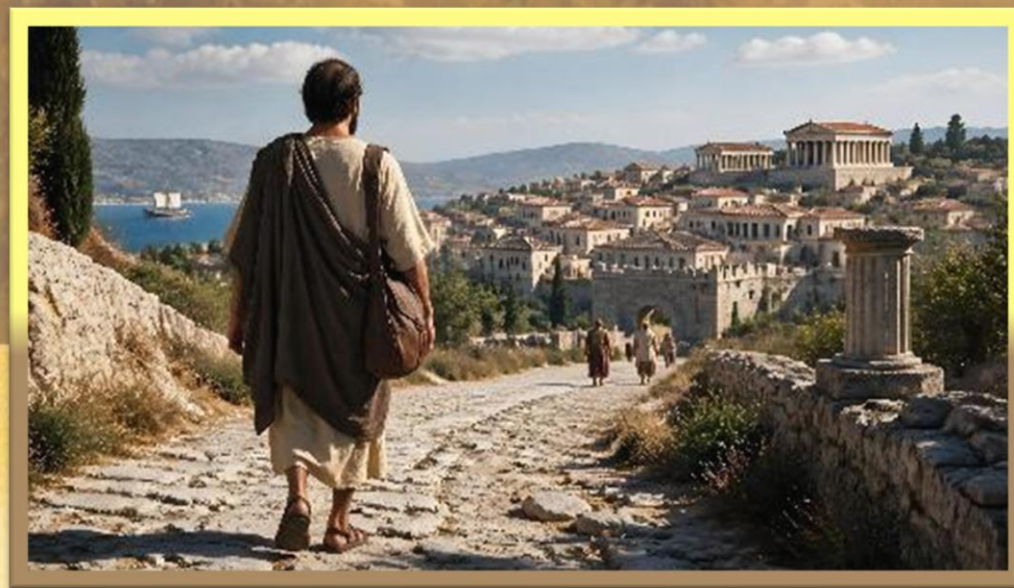
In sy eerste brief het Paulus die Korintheërs ingelig oor die reisplan wat hy beplan het om te volg (1 Kor. 16:5-11)

Efese

Macedonië

Korinthe

Judea

In 'n latere brief (2 Kor. 7:8) het hy hulle meegedeel dat hy hulle twee keer sou besoek (2 Kor. 1:15-16):

Efese

Korinthe

Macedonië

Korinthe

Judea

Hy het egter sy planne verander en besluit om nie daardie eerste besoek af te lê nie (2 Kor. 1:23). Hierdie veranderinge het daartoe gelei dat sommige hom gekritiseer het en gesê het dat hy onbetroubaar was. Waarom het hy van plan verander?

Paulus se teenwoordigheid in Korinthe het noodsaaklik gelyk weens die probleme daar. Maar die teenstand wat hy sou teëkom, het 'n konfrontasie geïmpliseer wat hy wou vermy, vanweë die groot liefde wat hy vir hulle gehad het (2 Kor. 2:1-4).

VERGIFNIS EN HERSTEL

"Aan wie julle iets vergewe, vergeef ek ook; want wie ek ook vergeef het - as ek iets vergeef het - dit was om julle ontwil voor die aangesig van Christus..." (2 Korinthiërs 2:10)

Terwyl Paulus op pad na Troas was, het Titus na Korinthe gegaan. Van Troas af het Paulus na Macedónië gegaan. Maar hy was baie ontsteld omdat Titus hom nie in Troas ontmoet het om vir hom nuus oor die kerk in Korinthe te gee nie. (2 Kor. 2:12-13).

Kort daarna het Titus uiteindelik vir Paulus in Macedónië ontmoet. Hy het hom vertel hoe die kerk baie gunstig op die apostel se vermanings gereageer het (2 Kor. 7:5-9, 13-16).

Een van die kwessies wat hy moes oplos, het oor kerkdissipline gegaan. Deur die apostel te gehoorsaam is die oortredende party tereggewys, en hulle het die teregwysing aanvaar. Nou vra Paulus hulle om die volgende stap te neem; vergifnis en herstel (2 Kor. 2:5-11).

DIE GEUR VAN CHRISTUS

**"Want ons is 'n aangename geur van Christus tot eer van God onder die wat gered word en onder die wat verlore gaan;"
(2 Korintheërs 2:15)**

Paulus lewer kommentaar oor hoe God 'n "deur oopgemaak het" vir die evangelie om suksesvol in Troas verkondig te word, en bars uit in 'n lof- en oorwinningsroep: "Maar God sy dank, wat ons altyd laat triomfeer in Christus en wat die reuk van Sy kennis deur ons oral versprei. (2 Kor. 2:14).

Soos 'n allesdeurdringende geur bereik die kennis van Christus elke siel. Vir die Korintheërs, soos vir ons, is hierdie geur van die ewige lewe. Vir diegene wat die roeping verwerp, is dit egter 'n reuk van die dood (2 Kor. 2:15-16).

Paulus fokus op die verantwoordelikheid en verduidelik dat die boodskap opreg gegee moet word, sonder om enige persoonlike gewin te soek, maar die verheerliking van die hoorders (2 Kor. 2:17).

“Hierdie getroue boodskapper het die nuus gebring dat daar ‘n groot verandering onder die gelowiges in Korinthe plaasgevind het. Talle van hulle het die onderrig in Paulus se brief aanvaar en hulle van hulle sondes bekeer. Hulle lewens was nie meer ‘verwyrt vir die Christelike geloof nie, maar het ‘n kragtige invloed ten gunste van praktiese godsvrug bygedra. [...]

Die berou wat deur die invloed van Goddelike genade op die hart veroorsaak word, sal belydenis en versaking van sonde meebring. Sodanig was die vrugte, het die apostel gesê, wat in die lewens van die gelowiges te Korinthe gesien is.